

gaae over i Personlighedens Hænder, som fornemmelig ere politisk og ikke maaskee i samme Grad administrativt uddannede, i samme Grad er det ogsaa høist vigtigt for Statens Velvære, at de Mænd, som staae næstefter Ministrene i Administrationen, ere i Besiddelse af betydelig Dygtighed. Udvalget synes ogsaa at have erkjendt dette, forsaavidt det antager, at der om enkelte af disse Poster kunde være Anledning til at indstille, at de sættes paa en højere Gage end 3000 Rbd. Men det er, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at udtale, meget vanskeligt i den Henseende at drage nogen Grændse. Man vilde maaskee være tilbøielig til at fremhæve enkelte Ministerier som dem, hvis Departementsdirecteurer skulde være i Besiddelse af en præsumtiv højere Dygtighed. Men jeg troer, at, naar man saaledes fremhævede Nogle og udelod Andre, vilde det maaskee være muligt netop om de udeladte Ministerier at godtgjøre, at der ogsaa idetmindste til enkelte af de derhenhørende Departementsdirecteurer gjordes særdeles stort Krav paa administrativ Dygtighed, og det vil ofte være Tilfældet, at netop i de Ministerier, hvor man troer, at kunne præsumere et mindre Behov af administrativ Dygtighed og Talent hos Departementsdirecteuren, vil det af den Grund maaskee mindre end i de andre Ministerier være nødvendigt, at de paa-gældende Ministerposter blive besatte med egentlige Forretningsmænd. Men der er ogsaa i Udvalgets Raisonnement Noget, som forekommer mig at være ikke tilstrækkeligt begrundet. Naar det nemlig hedder p. 153, at et saadant Beløb ansees i Reglen for tilstrækkeligt til at forhindre, at dygtige Mænd søge ud til andre Embeder, saa maa jeg dertil bemærke, at det ingenlunde er nok, ved at bestemme et Embedes Gagering, at tage Hensyn til, at den, som har faaet Embedet, ordentligviis forhindres fra at forlade det, fordi man har stillet de andre Embeder saa meget lavere; det er ikke alene dette negative Moment, der maa komme i Betragtning, men ogsaa det positive Moment, om virkelig Embedets Indtægter ere af den Bessaffenhed, at det kan antages at indeholde en tilstrækkelig Tillokkelse for unge Mænd med den tilbørlige Fordømmelse til at staae ind paa den Livsstilling, for hvilken disse

Embeder ere Maxima, og det vil neppe blibe Tilfældet ved at fastsætte den højeste Gage, som ad denne Vej kan naaes, til 3000 Rbd. Thi vi maae have det klart for Øie, at vi ved at fastsætte dette, have fastsat det højeste Beløb, som ordentligviis ad den almindelige Embedsvei vil kunne naaes i Gage; thi udenfor disse Embedsmænd vil der kun være meget faa, og naar Maximum for disse Embeder sættes til 3000 Rbd., vil det naturligtviis blive end færre, som ville kunne naae at komme paa end højere Gage end 3000 Rbd. Jeg troer, at det vil ikke være uden Betænkelighed saaledes at trykke Embedsstillinger, som ere i den Grad af Vigtighed for Staten, som disse ere. Jeg forudsæer imidlertid, at det vil være en vanskelig Sag, under de Forhold, hvorunder denne Sag behandles, og da Udvalget har indstillet en saadan Redfæstelse, da at soutenere den højere Gage, som har været foreslaaet i Udkastet, og jeg skal derfor tillade mig til Udvalgets Derveielse at henstille, ja maaskee jeg selv til Sagens 3die Behandling, hvis Udvalgets Forslag tages til Følge, maatte finde mig foranlediget til at stille et Endringsforslag i den Retning, om der ikke, medens i Almindelighed 3000 Rbd. blev det Højeste, hvortil der ad den ved dette Lovforslag betegnede Vej kunde ascenderes, skulde tilstaaes et Antal af 4 af samtlige Departementsdirecteurer en Gage af 3,400 Rbd., naar Vedkommende havde tjent i 15 Aar i den Stilling, det vil sige, det samme som Udkastet, kun med den Forskjel, at man udtrykkelig indskrænkede Antallet af dem, som kunde naae 3,400 Rbd., til 4, som vil udgjøre omtrent $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ Deel af samtlige Departementsdirecteurers Antal. Derved imødegaaes tillige et Argument, som Udvalget har paaberaabt sig gjennem sin Ordfører idag for dets Forslag, nemlig at dette, hvis man tænker sig samtlige Departementsdirecteurer at have tjent i 15 Aar i den Stilling, sammensignet med Udkastet vilde medføre en Besparelse af omtrent 9000 Rbd.; naar man sætter det højeste Løb for dem, der kunne naae Maxima af Gagerne, til 4, vil nemlig et saadant Resultat være forebygget. Jeg vil imidlertid bemærke, at et saadant Resultat i hvert Fald er utænkeligt, thi det er utænkeligt, at til nogen